

Hvis modstanderne ville gå ind for en forhandling og give tilsagn om, at de ikke ville opretholde ejendomsargumentet og påstanden om ekspropriation, kunne man få en saglig og fredsommelig forhandling, som måske gjorde det muligt at nå til et andet, for alle parter mere tilfredsstillende resultat.

Rimstad (Uafh) henstillede indtrængende at opgive sagen, som ikke havde baggrund og støtte i nordisk videnskab og nordisk sagskundskab.

Han fandt folketingets ret til at gribe ind i et gennem en *testamentarisk bestemmelse etableret ejerforhold* meget problematisk og fandt det ikke betimeligt, at folketinget med magt ville *tvinge en igangværende videnskabelig forskning*, som havde vundet international anerkendelse, *til næsten totalt ophør*.

Uden for ordførernes kreds gav en række medlemmer udtryk for deres stilling til sagen.

Rosing (Grønl.) bemærkede, at han og Knud Hertling ud fra et retssynspunkt og ud fra hensynet til den videnskabelige forskning ikke kunne medvirke til udlevering af håndskrifterne.

Erik Eriksen (V) var fortsat helhjertet tilhænger af udleveringen, bl. a. på baggrund af det ganske særlige forhold, der havde bestået mellem Danmark og Island.

Diderichsen (V — fra $20/3$ UP) fandt, at udleveringen ville medføre et afbræk i den videnskabelige udforskning af håndskrifterne, og fremførte derfor som et væsentligt krav, at det kom til en grundig forhandling med sagskundskaben under udvalgsarbejdet.

Thestrup (KF) gik af historiske årsager ind for en udlevering af håndskrifterne, der for det islandske folk var en national helligdom. Han stillede dog som betingelse for sin medvirken til sagens gennemførelse en grundig udvalgsbehandling og en klargørelse af, at forskningen af og det videnskabelige arbejde med håndskrifterne ikke blev hindret eller i væsentlig grad besværliggjort ved ordningen.

Edv. Jensen (KF) understregede nødvendigheden af et indgående og fortløbende videnskabeligt arbejde. Han var med tiden blevet mere overbevist om, at håndskrifterne ikke burde udleveres.

Morten Lange (SF) beklagede meget, at der ikke var ført forhandlinger med videnskabsmændene før lovforslagets fremsættelse. Der lå imidlertid en helt rigtig tankegang bag ved lovforslaget, og det måtte være muligt nu at forhandle sig til rette om problemerne med henblik på et fornuftigt samarbejde og en styrkelse af forskningen både i Island og i Danmark.

Jens Peter Jensen (Sorø amt) (V) anbefalede, at man fra dansk side tilbød at opføre og drive et institut, hvor alt relevant dansk og udenlandsk håndskriftmateriale kunne samles, men således at hver enkelt besidder fortsat bevarede sin fulde ejendomsret til materialet.

Thisted Knudsen (V) var helhjertet modstander af lovforslaget.